

Innspill til Stortingsmelding om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser

Greenpeace Norge takker for muligheten til å komme med innspill til denne [stortingsmeldingen](#).

Temaene som trekkes frem som viktige for denne stortingsmeldingen har et manglende langsiktig perspektiv. Innen 2050 skal verden være karbonnøytral og da vil det ikke være plass til norsk olje og gassproduksjon. Den grønne omstillingen må legge kraftige føringer for norsk energi- og petroleumspolitik, som naturlig må speiles i meldingen.

1. Fremtidig utvikling av norsk petroleumsnæring

Fokuset i utviklingen av norsk petroleumsnæring må være en politisk styrt avvikling. Den finansielle risikoen for ny oljevirkosomhet øker for hver dag som går. Klimamål skrur til over hele verden, samtidig som den teknologiske utviklingen fortsetter å drive omstilling fra fossilt til fornybart videre. Koronapandemien kan ha gjort at vi allerede har opplevd *peak oil*. Det betyr at de anslagene som ligger til grunn for å fortsette norsk petroleumspolitik med å dele ut nye oljelisenser er utdatert.

Det plutselige fallet i oljeprisen, utløst av korona og uenighet i OPEC-kartellet, viser hvor sårbart Norge og norske arbeidsplasser er for svingninger i oljeprisen og redusert etterspørsel. Samtidig som det grønne skiftet har skutt fart i verden har norsk økonomis oljeavhengighet tiltatt. Det er en utvikling som må snus, før vi sender oljearbeidere ut i massearbeidsløshet den dagen norsk olje ikke lenger etterspørres.

Norge må gjøre som [Danmark](#) og si nei til utdelingen av nye oljelisenser. Dette må følges opp med å sette en sluttdato for oljeproduksjon som er i tråd med Parisavtalens klimamål, og selvfølgelig en plan for å omskolere og omstille de dyktige arbeiderne i og tilknyttet oljeindustrien. En sluttdato vil gi forutsigbarhet som legger til rette for grønn omstilling.

Om regjeringen ikke stanser tildelingen av nye oljelisenser må nye lisensrunder som et minimum stresstestes opp mot Parisavtalens klimamål. Regjeringen må også stanse tildeling i områder definert som sårbare av statens egne miljøfaglige råd.

I tillegg må man endre petroleumsskatteregimet, som i dag favoriserer investeringer i en næring vi skal omstille oss bort i fra. Den midlertidige koronaskattepakken må reverseres, leterefusjonsordningen, høye rentefradrag på særskatten og friinntekten må fjernes. I tillegg må avskrivningstiden for investeringer forlenges.

2. Klimamålet om femti prosent reduksjon av utslippene fra olje- og gassvirksomheten innen 2030

Skal dette målet gi noen mening, utover å grønnvaske oljeindustrien og kunstig forlenge produksjonen må det stilles krav om at elektrifisering skjer gjennom utvikling av havvind, slik at elektrifiseringen bidrar til grønn teknologiutvikling. Fremskrivningene viser at dagens el-overskudd vil forsvinne. Når man ser hvor omstridt vindkraft har blitt er det liten tvil om at

fornybar strøm kommer til å bli et knapphetsgode. Da må vi ikke bruke denne ressursen til å kunstig forlenge utvinningen av olje på norsk sokkel.

3. Kraftsystemet på land og elektrifiseringen av samfunnet

Førsteprioritet for kraftsystemet og elektrifiseringen av samfunnet er effektivisering. Den beste og billigste energien er den vi ikke bruker, og det må stimuleres til økt energieffektivisering. Enova må gis tilstrekkelige midler til å kunne fortsette å støtte effektiviseringstiltak til både private og næringsliv.

I elektrifiseringen av samfunnet må infrastrukturutbygging ligge foran mål om elektrifisering. Nå ser vi for eksempel at Norge ligger etter med å bygge ut en ladeinfrastruktur i transportsektoren. Det vil gjøre det vanskeligere å nå målet om at det ikke skal selges fossilbiler etter 2025.

Utbyggingen av klimavennlig vindkraft på land må fortsette, men konsesjonssystemet må endres for å bidra til å redusere konfliktnivået. Man må se på en helhetlig påvirkning på naturmangfold, inkludere utslipp fra drenering av myr, ta større hensyn til lokalbefolkning og sårbar natur. Når det er sagt er ikke Greenpeace i mot utbygging av mer vindkraft. Skal vi elektrifisere samfunnet og omstille oss bort fra oljealderen vil vi trenge mer fornybar energi, og den må komme fra et sted. Det bør i større grad sees etter områder for å bygge ut vindkraft i allerede industrialisert områder.

4. Vindkraft til havs og veikart for hydrogen

Norge må sette et mål om å bygge ut minimum 30 GW flytende havvind innen 2030 på norsk sokkel. Dette målet må følges opp med virkemidler som utløser en slik utbygging. Samtidig må det stilles strenge krav til konsesjonsprosessen for havvind, hvor naturmangfold hensyntas.

Det må også stimuleres til at norsk leverandørindustri tar mesteparten av dette markedet. På den måten kan man ruste leverandørindustrien for fremtiden. Her bør det også settes et mål om å vri norsk leverandørindustri fra å levere til fossile til fornybare næringer. I dag jobber omtrent 86.000 mennesker i oljeleverandørindustrien. Internasjonalt har den norske oljeleverandørindustrien omtrent 6 prosent av markedsandelene. Tilsvarende har den fornybare leverandørindustrien bare 0,5 prosent av markedsandelen. I 2015/16 var disse markedene omtrent like store, men veksten vil være større i det fornybare segmentet.

For å sikre industriarbeidsplassene i leverandørindustrien må det settes et klart mål om å utvikle den fornybare leverandørindustrien til å ha en minimum like stor markedsandel som for olje innen 2030.

Når det kommer til hydrogen må Norge sette foten ned for såkalt *blå hydrogen*. EU har vært tydelig på at de ikke vil etterspørre blått hydrogen, fordi dette vil bidra til å forlenge avhengigheten av fossil gass. Når det er sagt ønsker vi en satsning på grønn hydrogen velkommen, og Norge er godt posisjonert til å bidra positivt til denne utviklingen.